

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11C/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200115
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6218200115.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v spore žalobcu E. I., U.. XX. XX. XXXX, R. R. R., G. XX, právne zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Elena Szabóová, advokátka so sídlom Nové Zámky, Hlavné námestie 7, proti žalovanej K. L., U.. XX. XX. XXXX, R. G. L., M. U. XXX/XX, právne zastúpenej splnomocneným zástupcom spoločnosťou URBÁNI & Partners s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, za účasti intervenienta na strane žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.135,04 EUR **z a s t a v u j e**.
- II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.787,60 EUR, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.
- IV. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 30 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.01.2018 sa žalobca domáhal náhrady škody, pričom požadoval, aby súd žalovanú zaviazal na zaplatenie náhrady bolestného vo výške 1.484 Eur, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2.282 EUR, vecnej škody vo výške 365,92 EUR (lieky, poškodenie veci), nákladov za pohonné hmoty (doprava na ošetrenie) vo výške 153,22 EUR, t. j. spolu čiastky 519,14 EUR, náhrady trov právneho zastúpenia v prípravnom konaní vo výške 1.293,04 EUR a právneho zastúpenia na hlavnom pojednávaní vo výške 293,08 EUR. Spolu žalobca uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 5.871,26 EUR.

2. Žalobu zdôvodnil tým, žalobca dňa 19.06.2015 utrpel pri dopravnej nehode viaceré zranenia, ktoré si vyžiadali jeho PN po dobu 15 týždňov. Žalovaná riadila osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 208 EČV: H. po miestnej komunikácii v obci G. L. a nerešpektovala dopravné značenie - Daj prednosť vjazde a nedala prednosť žalobcovi prichádzajúcemu na bicykli po hlavnej ceste, čím došlo ku kolízii medzi motorovým vozidlom a cyklistom. Následne žalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3 T/95/2016 zo dňa 24.04.2017 uznaná vinnou za uvedené konanie z prečinu ublíženia na zdraví, pričom jej bol uložený polovičný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon bol odložený v skúšobnej dobe 14 mesiacov. Súd žalobkyňu odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné konanie. Náhradu škody vzhľadom na utrpené následky na zdraví žalobca vyčíslil znaleckým posudkom č. 39/2015 vyhotoveným znalcom MUDr. Miroslavom Saskom, ktorý určil bodovú hodnotu za bolesť vo výške 1.484 EUR. Ďalej znalec vyčíslil trvalé následky na zdraví žalobcu vo výške 2.282 EUR, čo je v prepočte 133,3 bodov. Spolu tým náhrada škody na zdraví za bolesť a trvalé následky predstavuje čiastku 3.772 EUR. Žalobca požadoval tiež náhradu vecnej škody pozostávajúcu z náhrady nákladov na opravu bicykla, náhrady za poškodený odev a lieky vo výške 365,92 EUR, náhrady za spotrebované

PHM a dopravu súvisiacu s ošetrovaním a rehabilitačnou starostlivosťou vo výške 153,218 EUR. Ďalej žalobca požadoval náhradu trov právneho zastúpenia (v prípravnom konaní vo výške 1.293,037 EUR a na hlavnom pojednávaní vo výške 203,08 EUR) spolu vo výške 1.586,12 EUR. Žalobca včas uplatnil nárok náhradu škody v trestnom konaní, pričom žalovaná doposiaľ svoju povinnosť ani čiastočne nespĺnila a nepodnikla žiadne kroky k náhrade škody.

3. Dňa 28.2.2018 vstúpil do predmetného konania podľa § 82 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na strane žalovanej intervenient Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. vzhľadom na poistnú zmluvu č. o XXXXXXXXXXXX o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, účinnú od 04.07.2014.

4. Intervenient v písomnom vyjadrení zo dňa 28.02.2018 uviedol, že žalovaná bola uznaná vinou na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/95/2016 za škodu spôsobenú opísanou dopravnou nehodou. Poukázal, že rozhodnutím bolo konštatované spoluzavinenie poškodeného jeho nesprávnou technikou jazdy, pričom na základe posudku určil spoluvinu poškodeného vo výške 50 %. Žalobca (poškodený) nedodržiaval liečebný režim a došlo ku reoperácii, čím sa predĺžila doba jeho liečby. Vecná škoda žalobcom bola vypočítaná na sumu 274,80 EUR, pričom dňa 25.10.2017 žalobcovi bolo poukázané plnenie vo výške 137,40 EUR (pri odpočítaní 50 % spoluviny).

5. Žalovaná sa k sporu vyjadrila písomne dňa 07.03.2018 a uznala nárok žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia (v prípravnom konaní v sume 1.293,04 EUR a trov právneho zastúpenia na hlavnom pojednávaní v sume 293,08 EUR), spolu vo výške 1.586,09 EUR.

6. Intervenient sa písomne vyjadril k sporu dňa 03.09.2018. Nesúhlasil s výškou nároku na bolestné. Položku č. 127b v rozsahu 60 bodov krátil v rozsahu 50 % a považoval za dôvodný nárok žalobcu vo výške 494,50 EUR (60 bodov x 16,48 EUR/bod = 989,00 EUR -50 % spoluvina), pričom čiastku dňa 27.08.2018 žalobcovi uhradil. Položku č. 113a - pomliaždenie ramena podľa intervenienta podľa neho nebolo možné hodnotiť zvlášť, pretože bola vyjadrená v bodovom hodnotení položky č. 127b s poukazom na § 9 ods. 8 zák. č. 434/2004 Z.z., pričom položka č. 160e - pomliaždenie predkolenia nebola dostatočne zdokumentovaná lekárskeho správach. K nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia akceptoval položku skrátka 325e- obmedzenie hybnosti ramena ľahkého stupňa s prislúchajúcim bodovým ohodnotením 50 bodov. Intervenient neuznal klasifikáciu podľa položky č. 325d (obmedzenie hybnosti stredného stupňa) a neakceptoval obmedzenie rotačných pohybov, ktoré nemal preukázané podľa zdravotnej dokumentácie v zmysle položky č. 325f. Nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu uspokojil do výšky 429 EUR a uvedenú čiastku žalobcovi poukázal ku dňu 27.08.2018. Následne vecnú škodu vysporiadal s 50 % spoluvinou a akceptoval náklady na lieky preukázané v rozsahu 14,20 EUR (pri 50 % spoluvine). Nesúhlasil taktiež s náhradou cestovných nákladov za cestu zo dňa 25.09.2018 za účelom rekonštrukcie nehody, pretože nešlo o náklad spojený s liečbou žalobcu, ktorý by bol odôvodniteľný z PZP. Nesúhlasil s priznaním cestovných výdavkov, pretože žalobca nedoložil cestovné lístky.

7. Žalovaná sa vyjadrila k sporu v písomnom podaní zo dňa 22.01.2020. Vzniesla námietku premlčania voči nároku na náhradu škody. Uviedla ďalej, že pre predmetný prípad je zákonom upravená dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá začala plynúť okamihom, keď sa poškodený o škodu dozvedel aj kto za ňu zodpovedá. Nárok žalobcu bol premlčaný, nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 23.01.2018, t. j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

8. Súd spor prejednal dňa 12.03.2019, následne na pojednávaní dňa 08.11.2019, 24.01.2020 a dňa 22.03.2021.

9. Žalobca dňa 12.03.2019 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 997,64 EUR a časti 137,40 EUR, t. j. spolu vo výške 1.135,04 EUR, ktoré sumy boli uspokojené poskytnutím poistného plnenia. Nesúhlasil však s krátením nároku v rozsahu 50 % miery spoluúčasti, pretože spoluvinu nekonštatoval ani krajský súd, čo nevyplýva ani zo znaleckého posudku z odboru dopravy. Uvedená miera spoluzodpovednosti by zodpovedala vedomému porušeniu povinnosti v súvislosti s užitím alkoholu. Žalovaná svojím správaním

v cestnej premávky vytvorila náhlu a opakovanú prekážku pre žalobcu, ktorú žalobca nemohol predvídať, preto nebol dôvod krátiť nárok na náhradu škody na zdraví.

10. Právny zástupca žalovanej dňa 12.03.2019 súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby. Uviedol, že existencia trestno-právne zodpovednosti na strane žalovanej nevylučuje existenciu spoluzavinenia žalobcu na priebehu a vzniku dopravnej nehody. Poukázal nadväzne na znalecký posudok č. 76/2015 Ing. Dušana Kozíaka, znalca z odboru cestnej dopravy, ktorý určil dve príčiny dopravnej nehody zo dňa 19.06.2015 spočívajúcej v nesprávnej technike jazdy vodičky vozidla D. (žalovanej) a nesprávnej technike jazdy cyklistu (žalobcu).

11. Právna zástupkyňa žalobcu dňa 08.11.2019 na pojednávaní pripomenula, že intervenient (spoločnosť Allianz - Slovenska poisťovňa, a.s.) neobjasnil kritéria krátenia nároku v rozsahu 50 % miery spoluúčasti, ktoré je v praxi v takomto rozsahu neobvyklé. Akékoľvek krátenie nároku na náhradu škody z dôvodu spoluúčasti by zo strany poisťovne malo byť realizované transparentne a preskúmateľne. Zodpovednosť za nehodu zo dňa 19.06.2015 nesie žalovaná, ktorá právoplatným rozhodnutím trestného súdu bola uznaná vinnou. Žalovaný v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 19.06.2015 nebol právne postihnutý ani v priestupkovom konaní. Pretože primárnou príčinou dopravnej nehody bolo porušenie povinnosti na strane žalovanej. Miera spoluúčasti zo strany žalobcu na spôsobenej nehody podľa právnej zástupkyne nepresahuje 20 %.

12. Intervenient na pojednávaní dňa 08.11.2019 uviedol, že krátenie v rozsahu 50 % odzrkadľuje jeho praktické skúsenosti s odškodňovaním poisťných udalostí. Rozsah spoluúčasti v predmetnom prípade definuje rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To/71/2017 a závery znaleckého dokazovania uvedené v posudku č. 76/2015. Pre posúdenie spoluviny považoval za dôležité vychádzať z princípu obmedzenej dôvery v doprave, pretože obaja účastníci cestnej premávky (žalobca aj žalovaná) porušili právne predpisy.

13. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 24.01.2020 poukazovala, že nárok na náhradu škody bol uplatnený včas, čo do dôvodu aj výšky škody u zodpovednej osoby dňa 08.11.2016, pred uplynutím premičacej doby. Následne bola škoda uplatnená na hlavnom pojednávaní v adhéznom konaní. Zákon č. 437/2004 Z.z. nevylučuje súčasné uplatnenie položky č. 127b a položky č. 113. Postup zmluvného lekára poisťovne bol svojvoľný, pretože konal bez vyšetrenia žalobcu. Nesprávne posúdil položky poškodenia zdravia, nakoľko položka č. 325d a položka č. 325f boli zistené funkčným vyšetrením žalobcu zo strany MUDr. Saska.

14. Intervenient dňa 24.01.2020 na pojednávaní odkázal na vyjadrenia zmluvného lekára poisťovne MUDr. Adam Hochela, ktorý nepotvrdil závery znalca č. 39/2015. Žalobca pri dopravnej nehode utrpel vyklbenie medzi kľúčnou kosťou a lopatkou bez vonkajšieho násillia a nebolo možné hodnotiť poškodenie zdravia inak ako podľa položky č. 127b. Ďalšie položky neboli podľa neho dostatočne zdokumentované a nie je zrejmé ako MUDr. Sasko dospel k svojmu hodnoteniu. Správne malo byť obmedzenie hybnosti ramená u žalovaného hodnotené ako ľahký stupeň poškodenia.

15. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 23.03.2021 zotrvala na žalobe s poukazom na závery odborného vyjadrenia MUDr. Milana Barana č. 74/2020. Podľa nej intervenient pri určení miery spoluúčasti žalobcu nevyšiel z kritérií stanovených smernicou na krátenie poisťných nárokov. Podľa súdnej praxe miera spoluúčasti v obdobných prípadoch sa pohybuje na úrovni 10% až 15 %. Rozsah spoluúčasti na úrovni 50 % však nezodpovedá skutkovému stavu ani priebehu dopravnej nehody. Je náležité vychádzať z porušenia povinnosti na strane žalovanej, ktorá nerešpektovala dopravné značenie „stoj daj prednosť vjazde“ a vyšla na hlavnú cestu bez signalizácie zmenu smeru jazdy, čím spôsobila kolíznu situáciu.

16. Dňa 23.03.2021 intervenient odkázal na vyjadrenia znalca MUDr. Milana Barana č. 74/2020, ktorý sa v sporných otázkach sa priklonil k názoru intervenienta. Otázka spoluviny je daná zo znaleckého posudku č. 76/2015 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To/71/2017, kde bolo jednoznačne konštatované, že k vzniku dopravnej nehody došlo spoluzavinením poškodeného. Súdna prax potvrdzuje vyššiu mieru spoluzavinenia zo strany poškodeného v obdobných prípadoch na úrovni 50% až 80 %, prípadne 100 %. Ďalej uviedol, že nárok žalobcu vo vzťahu k položke č. 325f bol uspokojený v rozsahu 143,50 EUR (pri 50 % spoluúčasti), čo zodpovedá hodnote 16,67 bodu.

17. Vzhľadom na uvedené tvrdenia strán požiadal súd odborne spôsobilú osobu MUDr. Milana Barana (znalca z odboru Zdravotníctvo farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia) o vypracovanie odborného vyjadrenia. Znalec uviedol, že u žalobcu (poškodeného) pri dopravnej nehode dňa 19.06.2015 došlo k poškodeniu zdravia. Uvedené deklaroval podľa zákona č. 437/2004 Z.z. v spojení s vyhláškou č. 273/1994 v časti bolestného v rozsahu spolu 115 bodov a v časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 116,01 bodu.

18. Súd podľa ust. § 204 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vykonal dokazovanie listinami a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov: Znaleckým posudkom č. 39/2015 zo 10.12.2015 vrátane doplnenia posudku č. I. 10 - 24, č. I.31- 33, prepúšťacou správou všeobecná VŠNsP Veľký Krtíš č. I. 27 - 30, záznamom o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 08.11.2016 č. I. 34 - 35, vyčíslením náhrady trov konania č. I. 36 - 37, lekáorskými správami č. I. 38 - 51, č. I. 54 - 56, pokladničným dokladom o úhrade č. I. 52 - 53, čestným vyhlásením č. I. 57, rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3 T/95/2016 č. I. 58 - 64, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To/71/2017 č. I. 65 - 68, Zmluvu o výpožičke č. I. 74 - 75 osvedčením o evidencii - časť II č. I. 76 - 77, poisťka č.: XXXXXXXXXX č. I. 97 - 103, zápisom z obhliadky a prejednaní škody č. I. 104 - 105, výpočtom skutočnej škody č. I. 110, Hlásením škodovej udalosti č. I. 126 - 128, ambulantom správu zo dňa 07.02.2020 č. I. 392, Odborným vyjadrením č. 74/2020 č. I. 485 - 497, rozsudkami súdov na č. I. 531 - 551. Uvedené listiny boli stranami sporu pripojené k žalobe a k písomným vyjadreniam sporových strán. Zároveň sa oboznámil s obsahom pripojeného trestného spisu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/95/2016. Odpis listín bol stranám sporu doručený v priebehu konania, pričom listiny ani ich obsah neboli protistranou spochybnené. Právna zástupkyňa žalobcu a intervenient na strane žalovanej na pojednávaní dňa 23.03.2021 výslovne navrhli a súhlasili, aby súd obsah listín zo spisu vzhľadom na uvedené nečítal.

19. Na základe vykonaných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 19.06.2015 žalovaná riadila osobné motorové vozidlo značky Peugeot 208 EČV: 477BJ po miestnej komunikácii v meste G. L. od M. U. smerom na hlavnú cestu ulica Q. V., kde nedala prednosť zľava prichádzajúcemu cyklistovi - žalobcovi, čím došlo ku kolízii so žalobcom, ktorý z tohto dôvodu utrpel viaceré zranenia a žalovaná spôsobila porušenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), e), § 20 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. cestnej premávke.

20. Za uvedené protiprávne konanie žalovaná bola právoplatným rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, č. k. 3 T/95/2016 - 346 zo dňa 24.04.2017 uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a odsúdená na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu v skúšobnej dobe 14 mesiacov. Žalovanej súčasne bol uložený trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov a bola jej uložená povinnosť nahradiť poškodenému - dôvera Zdravotná poisťovňa, a.s. škodu vo výške 244,99 EUR. Žalobca so zvyškom nároku na náhradu škody bol odkázaný na civilný proces. Obsahom trestného spisu sp. zn. 3 T/95/2016 Okresného súdu Veľký Krtíš súd mal preukázané, že žalovaná svoju trestnú zodpovednosť nepopierala a na hlavnom pojednávaní uskutočnila vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože sa cítila byť vinná zo spáchaného skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba. Z dokazovania v trestnom konaní vyplynulo, že žalobca (poškodení) utrpel ťažkú ujmu na zdraví, ktorá si vyžiadala jeho liečenie a dlhodobú PN v rozsahu 15 týždňov. Prvostupňový trestný súd na strane žalovanej konštatoval hrubé porušenie dopravných predpisov podľa ust. § 4 ods. 1 písm. c) a e) a § 20 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože ako vodička pri jazde nevenovala dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla a nesledovala situáciu cestnej premávke vrátane a nevenovala zvýšenú pozornosť cyklistom a chodcom. Zvlášť nerešpektovala dopravnú značku „Daj prednosť v jazde“, čím spôsobila dopravnú nehodu. Rozsudok súdu prvého stupňa potom nadobudol právoplatnosť v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5 To/71/2017 zo dňa 15.08.2017. Odvolací súd zrušil výrok o uloženom treste zákazu činnosti z rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 24.04.2017, pričom ostatné výroky napadnutého rozsudku ponechal nedotknuté. Krajský súd v dôvodoch svojho rozhodnutia podotkol, že k trestnému činu došlo aj spoluzavinením žalobcu z dôvodu jeho nesprávnej jazdy (str. 3).

21. Zo znaleckého posudku č.76/2015 znalca Ing. Dušanom Kožiakom, odbor cestná doprava (súčasť vyšetrovacieho spisu č. I. 117 - 193) súd mal preukázané, že technickou príčinou dopravnej nehody zo dňa 19.06.2015 bola nesprávna technika jazdy vodičky vozidla Peugeot (žalovanej) a nesprávna technika jazdy cyklistu (žalobcu). Pritom bolo potvrdené, že cyklista (žalobca) mal možnosť rozpoznať vozidlo vedené žalovanou, že nezastane na hranici križovatky a vykoná vjazd na hlavnú cestu cca 3,3 s pred zrážkou, avšak reagoval až o cca 1,9 neskôr a následne začal vozidlo predchádzať vľavo v úseku, kde uvedené nie je dovolené, čím stratil možnosť zabrániť vzniku dopravnej nehody.

22. Následkom dopravnej nehody došlo k poškodeniu zdravia žalobcu, k vzniku vecnej škody z dôvodu poškodenia vecí žalobcu a vynaložením nákladov na liečbu na zakúpenie liekov, na zabezpečenie ošetrovania a následnej rehabilitačnej starostlivosti.

23. Odborným vyjadrením č. 74/2020, ktoré bolo vyhotovené znalcom MUDr. Milanom Baranom z odboru zdravotníctvo farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia dňa 17.10.2020 súd mal preukázané, že u žalobcu došlo k poškodeniu zdravia vo forme vytrpených bolestí a z dôvodu vzniku trvalých následkov. Znalec v odbornom vyjadrení určil rozsah ohodnotenia nároku za bolesť v rozsahu 115 bodov a nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 116,01 bodu.

24. V trestnom konaní voči žalovanej mal žalobca postavenie poškodeného a vznikli mu náklady na uhradenie trov z dôvodu právneho zastúpenia. Žalobca podľa písomného vyčíslenia trov konania (č. I. 36) uplatnil nárok na náhradu škody z dôvodu náhrady trov právneho zastúpenia v trestnom konaní v celkovej výške 1.586,12 EUR.

25. Z dôvodu ujmy na zdraví žalobca vynaložil náklady na nákup liekov vo výške 14,20 EUR. Zároveň mu vznikla majetková ujma poškodením vecí. Podľa pokladničných bločkov (č. I. 52 - 53) zo dňa 25.06.2015 vo výške 6,05 EUR, zo dňa 26.06.2015 vo výške 4,71 EUR a zo dňa 20.07.2015 vo výške 3,44 EUR súd mal potvrdené, že žalobca vynaložil výdavky na zakúpenie liekov (MAX AesciMAX Forte, CALCIUM, Amoksiklav, Novalgín) z dôvodu úrazu, ktorý utrpel pri dopravnej nehode zo dňa 19.06.2015 vo výške spolu 14,10 EUR. Poškodením bicykla, oblečenia a cyklistické doplnkov súd mal potvrdené, že vznikla vecná škoda vo výške 351,72 EUR, ktorú preukazujú doklady zo dňa 04.07.2016 vystavený na čiastku 340,80 EUR - oprava bicykla a vecnej škody, zo dňa 20.04.2016 na čiastku 10,92 EUR - omotávka pro sport contro.

26. Na zabezpečenie liečebnej starostlivosti žalobca vynaložil cestovné výdavky (na PHM a dopravu na ošetrovanie - cestovné lístky).

27. Podľa § 106 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“); Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

28. Podľa § 415 OZ; Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

29. Podľa § 420 ods. 1 OZ; Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

30. Podľa § 427 ods. 1, 2 OZ; Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

31. Podľa § 441 OZ; Ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

32. Podľa § 444 OZ; Pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

33. Podľa § 449 ods. 1 OZ; Pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

34. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnia (ďalej len na „zák. č. 437/2004 Z.z.“); Pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

35. Podľa § 10 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z.z. Bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. V prípadoch ustanovených v odseku 3 posudzujúci lekár prihliada aj na stanovisko poškodeného k odporúčanému zákroku.

36. Podľa § 4 ods. 1 písm. c), e) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“); vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

37. Podľa § 15 ods. 5 písm. g) zákona o cestnej premávke; vodič nesmie predchádzať v takej vzdialenosti pred križovatkou, ktorá nie je dostatočná na bezpečné dokončenie predchádzania pred úrovňou križovatky; to neplatí pri predchádzaní motocykla bez postranného vozíka alebo nemotorového vozidla.

38. Podľa § 55 ods. 1 zákona o cestnej premávke; Pomaly idúce alebo stojace vozidlo môže cyklista idúci rovnakým smerom predchádzať aj po pravej strane vozovky alebo krajnici, pritom je povinný dbať na zvýšenú opatnosť; to neplatí, ak vodič takého vozidla dáva znamenie o zmene smeru jazdy doprava.

39. Súd citované ustanovenia osobitného zákona a ustanovenia Občianskeho zákonníka aplikoval na zistený skutkový stav, pričom dospel k záveru, že žaloba bola sčasti dôvodná, preto jej vyhovel v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

40. Zo žaloby vyplýva, že predmetom konania bol občianskoprávných nárok žalobcu na náhradu škody vo výške 5.871,26 EUR pozostávajúci z čiastkových nárokov, t. j. z náhrady za bolesť vo výške 1.484 EUR, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2.282 EUR, náhrady vecnej škody vo výške 365,92 EUR (náklady na lieky, náklady za dôvodu poškodenia vecí), nákladov na PHM vzniknutých z dôvodu dopravy žalobcu na ošetrenia vo výške 153,22 EUR a náhrady nákladov na trovy právneho zastúpenia poškodeného vynaložených v trestnom konaní vo výške 1.586,12 EUR.

41. Intervenient na strane žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. na základe zmluvného vzťahu so žalovaným - Poisťovňou č. XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo PZP dňa 27.08.2018 poskytol žalobcovi plnenie, čím došlo k čiastočnému uhradeniu žalobných nárokov. Titulom bolestného bol nárok žalobcu plnením intervenienta uspokojený vo výške 494,50 EUR, nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia bol uspokojený čiastočne vo výške 429 EUR, nárok na náhradu vecnej škody bol uspokojený v rozsahu 137,40 EUR, nárok na uhradenie nákladov na lieky bol uspokojený vo výške 7,10 EUR, nárok z dôvodu náhrad na vynaložené cestovné výdavky bol uspokojený vo výške 66,83 EUR. V sumáre plnením intervenienta bol uspokojený žalobný nárok v rozsahu 997,43 EUR. Žalobca na uvedený stav procesne reagoval na predbežnom prejednaní sporu dňa 12.03.2019 čiastočným späťvzatím žaloby vo výške 997,64 EUR (bolestné 494,50 EUR+ sťaženie spoločenského uplatnenia 429 EUR + náhrada za lieky 7,10 EUR+ náhrada cestovných nákladov 66,83 EUR) a v časti o zapltenie 137,40 EUR (náhrada vecnej škody - oprava bicykla). Žalovaný a intervenient s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasili, preto súd v zmysle ust. § 145 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) konanie zastavil v časti o zapltenie sumy 997,64 EUR a sumy 137,40 EUR. O čiastočnom zastavení konania súd rozhodol rozhodnutím vo veci samej v súlade ust. § 145 ods. 3 CSP.

42. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom konania zostal žalobný nárok o zapltenie sumy spolu vo výške 4.736,43 EUR, ktorý si žalobca uplatnil právnym titulom náhrady škody v rozsahu za bolestné vo výške 989,50 EUR, sťaženie spoločenského uplatnenia výške 1.853 EUR, vecnej škody vo výške 307,81 EUR, náhrady nákladov právneho zastúpenia v trestnom konaní 1.586,12 EUR.

43. Žalovaná dňa 22.01.2020 vzniesla voči nároku žalobcu námietku premlčania. Súd sa najskôr zaoberal tým, či námietka premlčania bola dôvodná. Škodová udalosť v prejednávanej veci vyplynula

z dôvodu dopravnej nehody, ktorá sa stala dňa 19.06.2015. Vyšetrovateľ PZ ORPZ Veľký Krtíš dňa 20.01.2016 vznesol žalovanej obvinenie pre skutok právne posudzovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Týmto okamihom žalobca nadobudol poznatok o osobe, ktorá za škodu zodpovedá. Z obsahu znaleckého posudku č. 39/2015 žalobca mal vedomosť o škode a jej výške. Žaloba bola tunajšiemu súdu doručená dňa 18.01.2018. Z uvedenej časovej postupnosti opísaných úkonov vyplýva, že žalobca uplatnil nárok na náhradu škody do skončenia vyšetrovania, čo súd mal preukázané Záznamom o preštudovaní vyšetrovacieho spisu ORPZ Veľký Krtíš, ČVS: O. - XXX/VYS-H. - XXXX zo dňa 08.11.2016 a Zápisnicou o hlavnom pojednávaní zo dňa 24.04.2017. Námietka premlčania nebola dôvodná, nakoľko nárok žalobcu na náhradu škody bol uplatnený do uplynutia subjektívnej premlčacej doby (do 20.01.2018), t. j. včas a nebol premlčaný.

44. Následne súd posudzoval zložky žaloby v rozsahu požadovanej náhrady škody. Občianskoprávnu zodpovednosť žalovanej za spôsobenú škodu kvalifikoval podľa ustanovenia § 427 a nasl. OZ, t. j. ako osobitný sprísnený druh zodpovednosti za škodu. Zákonným predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je udalosť vyvolaná osobitnou povahou dopravného prostriedku (resp. dopravy), škoda a príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody. Na vznik označeného zodpovednostného vzťahu podľa zákonnej úpravy vychádzajúcej z Občianskeho zákonníka sa nevyžadovalo zavinenie. Rovnako nebol vyžadovaný protiprávny úkon na strane žalovanej (protiprávne konanie zodpovedného subjektu) vo forme porušenia konkrétnej právnej povinnosti vyplývajúcej z osobitného zákona, hoci uvedené bolo konštatované v trestnom konaní. Ďalej súd uvádza, že v prípade tohto druhu právnej zodpovednosti za škodu je zodpovedným subjektom prevádzkovateľ dopravy alebo prevádzkovateľ dopravného prostriedku, pričom poškodeným subjektom je osoba, ktorej vznikla ujma v dôsledku povahy prevádzky dopravného prostriedku, t. j. osoba zúčastnená na prevádzke iného dopravného prostriedku, ktorou v prejednávanej veci bol žalobca (cyklista).

45. Súd konštatuje, že opísané predpoklady občianskoprávnej zodpovednosti boli naplnené. Podstatou žaloby bola škodová udalosť, t. j. dopravná nehoda, ku ktorej došlo dňa 19.06.2015. V čase dopravnej nehody žalovaná riadila osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 208, EČV: H. po miestnej komunikácii v meste G. L. a pri vychádzaní z odbočky od M. U. na hlavnú ulicu Q. V. nerešpektovala dopravné značenie „Daj prednosť vjazde“, nedala prednosť vjazde žalobcovi prichádzajúcemu na bicykli po hlavnej ceste z pohľadu žalovanej zľava a následne odbočila na ulicu Sklenú, pričom došlo ku kolízii medzi motorovým vozidlom riadeným žalovanou a žalobcom ako cyklistom. Za takéto protiprávne konanie žalovaná bola právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. Súd pri posudzovaní občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vo vzťahu k žalovanej bol viazaný trestným rozsudkom sp. zn. 3T/95/2016 zo dňa 24.04.2017 v rozsahu, že došlo k spáchaniu trestného činu a trestný čin spáchala žalovaná. Na základe uvedeného je nepochybné, že škoda na zdraví a majetku žalobcu bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla, t. j. v dôsledku jazdy vozidla, ktoré viedla žalovaná ako činnosti typickej pre prevádzku vozidiel na cestných komunikáciách. Ide o formu sprísnenej objektívnej zodpovednosti, ktorá sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie škodcu. Žalovaná zodpovedala za škodu podľa ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom právny základ tejto zodpovednosti nenamietala. Žalobný nárok bol sporný vzhľadom na tvrdenia strán k pomeru spoluzodpovednosti žalobcu, pričom bola sporná aj výška požadovanej náhrady škody na zdraví.

46. Neprechádzalo do úvahy vyporiadanie škody v zmysle ust. § 431 OZ, pretože nedošlo k stretu dvoch prevádzok (prevádzka nemotorového vozidla - bicykla nespadá pod kvalifikáciu podľa § 427 ods. 2 OZ). Vzhľadom na závery dokazovania v trestnom konaní, dokazovania vykonaného v predmetnom sporovom konaní a obranu žalovanej súd posudzoval žalobný nárok na náhradu škody podľa § 427 a nasl. OZ a aplikujúc súčasne ust. § 441 OZ. Uvedené ustanovenie spoločne upravuje otázku zavinenia poškodeného pre všetky druhy občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. Podstatou je určenie vzájomného vzťahu medzi konaním poškodeného a škodcu a určenie podielu, ktorým samotný poškodený prispel ku škodlivému následku. Zásadne sa vychádza z miery zavinenia každého z nich a je potrebné zvažovať všetky príčiny vzniku škody spočívajúce tak v konaní škodcu, ako aj v konaní poškodeného, rovnako ako u škodcu možno aj u poškodeného vziať do úvahy len také protiprávne konanie, ktoré bolo príčinou alebo jednou z príčin v škody.

47. Na základe vykonaného dokazovania súd potom konštatuje záver, že zodpovednosť žalobcu (poškodeného) za škodu podľa § 441 OZ v danom prípade zodpovedá miere jeho spoluúčasti na škode v

rozsahu 20%. Podkladom pre tento záver súdu bola analýza príčin dopravnej nehody zo dňa 19.06.2015, ktorá viedla ku vzniku škody. V tejto spojitosti súd predovšetkým prihliadol na znalecký posudok č. 76/2015 znalca Ing. Dušana Kožiaka, z odboru Doprava cestná, ktorý bol vypracovaný pre účely trestného konania, kde úlohou znalca bolo najmä zistiť príčinu dopravnej nehody a posúdiť techniku jazdy cyklistu, vodiča OMV. Z posudku súd mal preukázané, že z technického hľadiska príčinou dopravnej nehody boli dva prvky, t. j. nesprávna technika jazdy vodičky vozidla D. - žalovanej a nesprávna technika jazdy cyklistu - žalobcu. Z uvedeného nevyplýva, že oba faktory by sa proporcionálne podieľali na dopravnej nehode a rovnako prispeli vzniku škody v pomere 50: 50. Krajský súd v Banskej Bystrici v dôvodoch rozsudku sp. zn. 5To/71/2017 nekonkretizoval bližšie pomer uvádzanej miery spoluzodpovednosti žalobcu na dopravnej nehode. Súd však vyšiel zo záverov znaleckého posudku č. 76/1005 (č. l. 87 - 180), ktoré potvrdzujú, že porušenie právnych povinností v prvom rade zapríčinila žalovaná, ktorá s vozidlom vyšla z vedľajšej cesty na hlavnú cestu a nerešpektovala dopravné značenie „Stoj daj prednosť v jazde“. Týmto spôsobom hrubo porušila povinnosti účastníka cestnej premávky, pretože začala vykonávať výjazd svojím vozidlom na hlavnú cestu, pričom mala dostatočnú možnosť vidieť a rozpoznať cyklistu (žalobcu), ktorého vôbec nevidela, čím technika jej jazdy podľa znalca bola nesprávna. Uvedené porušenie povinností ďalej umocnila vytvorením nadväzujúcej kolíznej situácie tým, že vozidlo Peugeot počas prechádzania cez hlavnú cestu sa nenaravnalo do rovnobežného smeru s osou hlavnej cesty ale po vojdení na hlavnú cestu začalo plynulo začalo odbočovať doľava bez signalizácie zmeny smeru jazdy a pred odbočením nezastalo. Zo znaleckého dokazovania vyplýva, že uvedená skutočnosť definitívne prispela k tomu, že nastala zrážka medzi cyklistom (žalobcom) a OMV, ktoré viedla žalovaná. Podľa súdu miera spoluzodpovednosti za škodu je nepomerne vyššia na strane žalovanej ako na strane žalobcu. Pri zhodnotení pomeru účasti bolo rozhodujúce, že primárne žalovaná mala pri dopravnej nehode v rukách rozhodujúcu možnosť zabrániť vzniku škodovej udalosti, ku ktorej by nedošlo, ak by uskutočnila výjazd na hlavnú cestu po prejazde cyklistu o 2,2 s neskôr. K vzniku škody došlo primárne z dôvodu porušenia pravidiel cestnej premávky zo strany žalovanej ako vodičky tým, že žalobcovi nedala prednosť, keď prichádzala do križovatky po vedľajšej ceste, napriek tomu, že mala sa venovať vedeniu vozidla a plne sledovať cestnú premávku a dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom. Pokiaľ by žalovaná dodržala zákonom predpísané elementárne povinnosti vodičky nedošlo by ku vzniku žiadnej kolíznej situácie, k ohrozeniu ani obmedzeniu žalobcu. Žalobca až sekundárne ako sa pričinením žalovanej dostal do reťaze nehodového deja mal iba krátku a obmedzenú možnosť, aby odvrátil kolíziu a zarážku s OMV, ktoré riadila žalovaná. Práve žalovaná bola tým subjektom, ktorý v rozhodujúcej miere spôsobil porušenie pravidiel cestnej premávky a protiprávnym konaním „odštartoval“ nehodový dej.

48. K spoluzodpovednosti žalobcu je treba uviesť, že znaleckým dokazovaním bola potvrdená nesprávna technika jazdy žalobcu (cyklistu), ktorá spočívala v tom, že žalobca mohol rozpoznať, že vozidlo vedené žalovanou nezastane na hranici križovatky a vykoná výjazd na hlavnú cestu už cca 3,3 s pred zrážkou. Reagoval ale oneskorene o cca 1,9 pričom s vozidlom začal nesprávne predchádzať vľavo v úseku, kde predchádzanie podľa zákona nebolo dovolené (v križovatke), čím definitívne stratil možnosť zabrániť dopravnej nehode a vzniku škody. Žalobca správne mal bicykel začať spomaľovať a premiestniť vpravo ihneď ako mu bolo zrejmé, že vozidlo nezastane pred hranicou križovatky a vykoná výjazd na hlavnú cestu. Keďže žalobca nereagoval aj sa porušením právnych povinností (pravidiel cestnej premávky) spolupodieľal na vzniku škody z dôvodu dopravnej nehody, ku ktorej nepochybne došlo. Z dokazovania jednoznačne vyplýva, že na vzniku škody, ktorá vznikla na zdraví a na majetku žalobcu sa pričínilo niekoľko faktorov, vrátane porušenia povinností žalobcom (cyklistom). Intenzita porušenia zo strany žalobcu nebola na totožnej úrovni ako u žalovanej, avšak bola nižšia. Porušenie zákonných povinností žalobcu súvisí s porušením pravidiel cestnej premávky, ktoré sú definované zákonom o cestnej premávke a tiež s porušením prevenčnej povinnosti, pretože podľa § 415 OZ každý je povinný správať sa tak, aby nedošlo ku škode na zdraví a na majetku. Žalobca porušil povinnosť uvedenú v ust. § 4 ods. 1 písm. c) zákona o cestnej premávke tým, že nedostatočne sledoval situáciu v cestnej premávke, keďže neskoro reagoval. Zároveň porušil povinnosť uvedenú v ust. § 15 ods. 5 písm. g) zákona o cestnej premávke tým, že vozidlo žalobkyne predchádzal v križovatke, čo zákon o cestnej premávke neumožňuje. Zároveň pre žalobcu platila všeobecná povinnosť účastníka cestnej premávky, ktorá konkretizovaná aj v ust. § 3 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke. Žalobca bol povinný prispôbiť svoje správanie situácii v premávke a svojim schopnostiam, čo však neurobil. Vychádzajúc z týchto zistení súd ustálil, že spoluúčasť žalobcu na vzniknutej škode dosahuje 20 % . Spoluúčasť žalobcu pre účel tohto konania je daná, napriek tomu, že vzhľadom na zložitú situáciu, ktorá nastala v doprave tým, že žalovaná vyšla z vedľajšej cesty na hlavnú a nerešpektovala dopravné značenie Stoj daj prednosť v jazde, žalobca ju priamo nevyvolal. Jeho konanie preukázateľne bolo len jednou z príčin

vzniku rozsahu škody. Pre záver o spoluúčasti žalobcu na vzniku škody v rozsahu 20 % považoval súd za postačujúce preukázať porušenia vyššie označených právnych povinností, pretože práve uvedené porušenia boli jednou z príčin kolíznej situácie, nemožnosti žalobcu reagovať včas a príčinou pádu a vzniknutej škody na zdraví a majetku.

49. Súd nepovažoval za právne relevantnú námietku žalobcu, že nemal by participovať pomerne na vzniknutej škode, pretože nebol sankcionovaný za porušenie dopravných predpisov a nenastala k jeho osobe viazanosť súdu iným rozhodnutím vydaným v trestnom alebo správnom konaní, k čomu naopak došlo voči osobe žalovanej. Súdna prax ustálila, že pri posudzovaní občianskoprávnej zodpovednosti za škodu súd nie je viazaný rozsahom trestnoprávnej zodpovednosti, ktorá bola vyvodená voči osobe obvineného (škodcu), pretože v zásade nerieši otázku spoluviny poškodeného. Uvedené preto neznamená, že nemožno vyvodiť rozsah spoluzavinenia žalobcu na vzniknutej škode v prípade porušenia právnej povinnosti v súvislosti so vznikom škody, práve z dôvodu spoluzavinenia dopravnej nehody (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo/9/2013 z 27.8.2014).

50. Polemiku žalobcu so závermi znaleckého posudku č. 76/2015 nebola vecne opodstatnená. V trestnom konaní bolo produkované dostatočné penzum dôkazov, ktoré jednoznačne potvrdzujú, že žalobca v čase keď sa dostal do kolíznej situácie v súvislosti s porušením povinnosti žalovanej, tak neuskutočnil vyhýbací manéver, ale skutočne konal nesprávne v rozpore s pravidlami cestnej premávky, pretože bicykel nezačal brzdiť, ale prešiel s ním do protismerného jazdného pruhu. Okrem znaleckého posudku č. 76/2015 uvedené tiež dosvedčuje nadväzujúce vyjadrenie znalca k námietkam, kamerový záznam a poloha bicykla motorového vozidla v čase zrážky. Súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil so závermi znalca v rozsahu ako boli v texte jeho posudku opísané.

51. K namietanej spoluzodpovednosti žalobcu súd konštatuje, že žalovaná a intervenient neuviedli žiadne konkrétne a presvedčivé dôvody spočívajúce v konaní škodcu, ako aj v konaní poškodeného, ktoré by boli inou príčinou vzniku škody a odôvodňovali odlišnú úvahu súdu o pomere spoluúčasti žalobcu na vzniku škody na úrovni až 50 %. Zo stanoviska žalovanej a intervenienta je zjavné, že úsudok o miere spoluúčasti založili na záveroch znaleckého posudku č. 76/2015, ktoré si nesprávne interpretovali. Príčinou dopravnej nehody skutočne boli dva prvky, ale miera akou uvedené faktory prispeli k vzniku dopravnej nehody a následne k vzniku škody nebola rovnaká. Intervenient nepredložil vnútorný predpis (smernicu alebo tabuľku), ktorým by deklaroval existenciu kritérií a konkrétnych pravidiel za účelom posudzovania miery spoluviny na strane poškodeného. Zo stanoviska intervenienta pritom nebolo zrozumiteľné, ktoré individuálne hľadiská veci vlastne v predmetnej veci zdôraznil, keď pristúpil k rozsahu krátenia nároku žalobcu na náhradu škody z dôvodu jeho spoluúčasti v pomere 50 %. Pre zistenie rozsahu spoluzodpovednosti žalobcu za vznik škody bol relevantný najmä záver znalca z odboru dopravy, ktorý precízne a jednoznačne analyzoval všetky príčiny vzniku dopravnej nehody vrátane porušenie konkrétnych právnych povinností konkrétnych aktérov nehody. Intervenientom poukazované prípady súdnych rozhodnutí (napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/16/04 zo dňa 21.04.2004, rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/384/2019 zo dňa 30.11.2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19Co/121/2011 zo dňa 31.07.2013 a ďalšie) vychádzajú z odlišných skutkových okolností. Neodzrkadľujú v nich analogický stav a rozsah spoluúčasti žalobcu na vzniku škody, pretože súdy v uvedených veciach posudzovali prípady, kedy k vzniku škody prispelo rovnocenne porušenie právnych povinností účastníkov cestnej premávky, čo však bola iná situácia ako v predmetnej veci.

52. Ako bolo už konštatované predmetom súdneho konania po čiastočnom späťvzatí žaloby a zastavení konania v sume 997,64 EUR a sume 137,40 EUR bol žalobný nárok o zaplatenie 4.736,43 EUR, ktorý si žalobca nárokoval právnym titulom náhrady škody (za bolestné vo výške 989,50 EUR, za sťaženie spoločenského uplatnenia výške 1.853 EUR, z vecnej škody vo výške 307,81 EUR, náhrady nákladov právneho zastúpenia v trestnom konaní 1.586,12 EUR.

53. Nárok na náhradu škody na zdraví (uplatňovanej za vytrpené bolesti a z dôvodu trvalých následkov na zdraví) medzi stranami bol sporný. Po právnej stránke súd nárok (z dôvodu vytrpenej bolesti a z dôvodu trvalých následkov na zdraví) posudzoval podľa zák. č. 437/2004 Z.z. v spojení s vyhláškou č. 273/1994 Z.z. Primárne vyšiel zo záverov odborného vyjadrenia č.74/2020 znalca MUDr. Milana Barana, ktoré strany nenamietali a akceptovali. Znalec správne ustálil rozsah poškodenia zdravia žalobcu, ktoré nastalo v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 19.06.2015 a vysvetlil odlišnosti posudzovania

nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa lekárskeho posudku MUDr. Hochela, znaleckého posudku č. 39/2015 MUDr. Saska a ambulantnej správy MUDr. Holasa zo dňa 07.02.2020. Kvalifikácia poškodenia zdravia podľa položiek v zmysle prílohy č. 1 k zák. č. 437/2004 Z.z. predstavuje odbornú otázku, ktorú žalobca nemusel v žalobe presne klasifikovať. Postačujúce bolo, keď žalobca svoje nárok definoval z dôvodu škody na zdraví a škodu vyjadril preskúmateľným spôsobom odkazom na obsah znaleckého posudku č. 39/2015 MUDr. Miroslava Saska. Následne pokiaľ došlo k zmene medicínskeho odborného posudzovania, resp. klasifikácie jednotlivých položiek nároku bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, uvedená zmena nemala dopad na podstatu nároku, pretože naďalej sa jednalo o nárok na náhradu škody na zdraví. Pokiaľ súd žalobe v tejto časti vyhovel, neprekročil týmto predmet konania, pretože totožnosť nároku zostala zachovaná.

54. Žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody na zdraví titulom bolestného vo výške 1.484 EUR. Súd v zmysle Odborného vyjadrenie č. 74/2020 mal preukázanú klasifikáciu bolestného podľa položky č. 127b - vyklíbenie kĺbu medzi kľúčnou kosťou lopatkou liečené operačne - operácia (60 bodov), položkou č. 127b - vyklíbenie kĺbu medzi kľúčnou kosťou a lopatkou liečené operačne - reoperácia (60 bodov krátene pre nedodržanie liečebného režimu o 1/3, t. j. 40 bodov) a položky č. 239 rozs. incíziia - definitívne odstránenie osteosyntetického materiálu po zhojení operačne - 3. operácia (15 bodov), čo spolu predstavuje ohodnotenie bolestného súčtom 115 bodov. Výšku náhrady za bolesť určil podľa § 5 zák. č. 437/2004 Z.z. a vyšiel z hodnoty 16,48 EUR/bod. Nárok na bolestné žalobcovi vznikol v rozsahu 115 bodov, čomu zodpovedá finančný ekvivalent vo výške 1.895 EUR (115 bodov x 16,48 EUR). Súd zobral do úvahy 20 % mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku škody a rozsah nároku na bolestné ustálil vo výške 1.516 EUR (po zaokrúhlení na celé euro nahor). Dňa 27.08.2018 bol nárok na bolestné čiastočne uspokojený plnením intervenienta vo výške 494,50 EUR. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom zostal konania nárok na bolestné vo výške 989,50 EUR, ktorému súd vyhovel, pretože nedošlo k rozšíreniu žaloby.

55. Žalobca si nárokoval náhradu škody rovnako z dôvodu trvalých následkov titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobou vo výške 2.282 EUR. Vychádzajúc z odborného zhodnotenia obsahu nároku, najmä vzhľadom na závery Odborného vyjadrenia č. 74/2020 považoval súd za správnu klasifikáciu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa položky č. 325e - obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu ľahkého stupňa v bodovom vyjadrení 50 bodov s navýšením podľa § 10 ods. 4 zákona o 20 % (10 bodov), položkou č. 325f - obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu pri súčasnom obmedzení rotačných pohybov so zvýšením o 1/3 v bodovom vyjadrení 16,67 s navýšením podľa § 10 ods. 4 zákona o 20 % (3,34 bodu), položkou č. 432a - rozsiahle plošné jazvy po operačných zákrokoch v bodovom ohodnotení 30 bodov s navýšením podľa § 10 ods. 4 zákona o 20 % (6 bodov), spolu v rozsahu 116,01 bodu. Navýšenie nároku podľa § 10 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z.z. bolo preukázané tým, že u žalobcu síce išlo o ľahké obmedzenie pohyblivosti pravého ramena, jazvu a kozmetický defekt, ktoré u poškodeného však výrazne limituje pohyb pravej hornej končatiny v ramennom, lakťovom a zápästnom kĺbe aj prstoch, čím žalobcu výrazne ovplyvňuje aj v obvyklom spôsobe života a v možnosti uplatnenia v živote a spoločnosti. Preto navýšenie nároku titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu o 20 % vo vzťahu k položke č. 325f a položky č. 325e považoval súd za zákonné.

56. Výška finančnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje v zmysle § 5 zák. č. 437/2004 Z.z. rovnako ako výška náhrady za bolesť, pričom sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku. Súd pri vyčíslení nároku vyšiel z hodnoty 17,16 EUR za jeden bod. Žalobcovi prislúcha náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 116,01 bodu, ktorá je vyjadriteľná finančným ekvivalentom vo výške 1.991 EUR (116,01 bodov x 17,16 EUR). Súd zobral do úvahy 20 % mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku škody a rozsah náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia ustálil vo výške 1.593 EUR (po zaokrúhlení na celé euro nahor). Dňa 27.08.2018 bola náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia uspokojená čiastočným plnením intervenienta v rozsahu 429 EUR. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom konania bol nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.853 EUR. Počas konania došlo k čiastočnému uspokojeniu nároku aj v rozsahu 143,50 EUR vo vzťahu k položke č. 325f. Vzhľadom na uvedené potom súd vyhovel žalobe v časti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.020 EUR (výpočet výšky nároku = preukázaný nárok SSÚ: 1.593 EUR - plnenie 429 EUR - plnenie 143,50 EUR) a zohľadnil čiastkové plnenia intervenienta vo výške 429 EUR 143,50 EUR, pričom vo zvyšku nároku žalobu zamietol (t. j. v časti o zaplatenie 833 EUR).

57. Nadväzne súd posudzoval ostatné zložky žaloby na náhradu škody. Žalobca podľa žaloby uplatňoval vecnú škodu vo výške 365,92 EUR, ktorá vznikla vynaložením nákladov na nákup liekov (14,20 EUR), vynaložením nákladov na opravu bicykla vo výške 340,80 EUR na zakúpenie omotávky (10,92 EUR) a vynaložením nákladov na PHM z dôvodu dopravy na ošetrovanie vo výške 153,22 EUR. Nárok súd mal preukázaný listinnými dokladmi v časti nároku na uhradenie nákladov na opravu bicykla a nákup liekov. Žalovaná ani intervenient nespochybnili hmotnoprávny základ nároku na náhradu vecnej škody v časti náhrady nákladov na opravu bicykla a doplnkov ani náhrady nákladov na nákup liekov. Súd prihliadol na 20 % mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku tejto škody a ustálil rozsah nároku v položke nákladov na opravu bicykla vo výške 273 EUR, v položke na zakúpenie doplnkov (omotávka pro sport contro) vo výške 9 EUR, v položke nákladov na lieky vo výške 11 EUR, t. j. spolu náhradu vecnej škody súd stanovil pri vyslovenej miere spoluúčasti žalobcu vo výške 293 EUR.

58. Nárok na náhradu nákladov na PHM z dôvodu dopravy na ošetrovanie bol čiastočne sporný. Žalobca nedoložil účelnosť cestovných výdavkov na cestu zo dňa 25.09.2015. Nepreukázal súvislosť cestovných výdavkov v rozsahu 14,69 EUR na cestu z Banskej Bystrice do Modrého Kameňa a späť. Účasť na procesnom úkone - rekonštrukcia neodôvodňuje výdavok, ktorý by vznikol v bezprostrednej súvislosti so liečebným procesom a rehabilitáciou žalobcu. Naopak namietané cestovné výdavky na MHD v Banskej Bystrici dňa 13.01.2016, 15.01.2016 a dňa 08.02.2016 sú zodpovedajúce cenám cestovného v zmysle cestovného poriadku MHD mesta Banská Bystrica v rozhodnom čase. Žalobcovi vznikol nárok na náhradu nákladov na PHM vo výške 139 EUR. Súd zobral do úvahy 20 % mieru spoluúčasti žalobcu na vzniku škody a rozsah náhrady výdavkov na PHM z dôvodu dopravy na ošetrovanie upravil vo výške 111 EUR.

59. Dňa 25.10.2017 bol nárok na náhradu vecnej škody čiastočne uspokojený plnením intervenienta vo výške 137,40 EUR a dňa 27.08.2018 čiastočne uspokojený plnením vo výške 7,10 EUR na uhradenie nákladov na lieky. Rovnako dňa 27.08.2018 bol nárok na náhradu vecnej škody uspokojený čiastočným plnením vo výške 66,83 EUR vo vzťahu k vynaloženým nákladom na PHM. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom konania zostal nárok na náhradu vecnej škody vo výške 307,81 EUR. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v časti náhrady vecnej škody vo výške 192,67 EUR, keď zohľadnil čiastkové plnenia vecnej škody (výpočet výšky nároku = preukázaný nárok vecná škoda: 293 EUR + nárok náhrada výdavkov na PHM : 111 EUR - plnenie 137,40 EUR - plnenie 7,10 EUR - plnenie 66,83 EUR). V prevyšujúcej časti súd žalobu vo vzťahu k nároku na náhradu vecnej škody ako nedôvodnú zamietol (t. j. v rozsahu 115,14 EUR).

60. Vo väzbe na žalobný nárok na náhradu škody z dôvodu vynaložených trov právneho zastúpenia v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní súd konštatuje, že došlo zo strany žalovanej k uznaniu tohto nároku v plnom rozsahu. Uvedené súd mal preukázané podľa písomného vyjadrenia žalovanej zo dňa 07.03.2018 (č. I. 17). Žalovaná uznala náhradu škody z dôvodu vynaložených trov v trestnom spolu vo výške 1.586,12 EUR. Súd o žalobe v tejto časti preto rozhodol podľa ust. § 282 CSP rozsudkom pre uznanie nároku.

61. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery, pretože boli preukázané všetky zákonné predpoklady osobitnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov pri zohľadnení 20 % pomeru spoluzodpovednosti žalobcu na vzniku škody, súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je dôvodný vo výške 3.787,60 EUR (bolestné 989,50 EUR, náhrada SSÚ 1.020 EUR, náhrada vecnej škody 192 EUR, náhrada trov právneho zastúpenia v trestnom konaní 1.586,12 EUR), preto žalobe v uvedenom rozsahu bolo vyhovené. Naopak vo zvyšnej časti (t. j. v sume 948,62 EUR) súd žalobu zamietol, pretože dôvodnosť žaloby v tomto rozsahu nebola preukázaná.

62. Súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, 2CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP v zmysle zásady procesného úspechu. V rozsahu, v ktorom konanie o žalobe bolo čiastočne zastavené súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zásady zavinenia (§ 256 ods. 1 CSP). Žalovaná zavinila zastavenie konania vo výške 1.135,04 EUR, pretože nárok žalobcu bol čiastočným plnením zo strany intervenienta uspokojený až po začatí konania, pričom žalovaná neuskutočnila žiadne kroky, aby nárok žalobcu aspoň čiastočne splnila. Uvedená skutočnosť viedla k späťvzatí žaloby v uvedenej časti a zastaveniu konania, ktoré zavinila žalovaná. Následne po čiastočnom zastavení konania predmetom konania bol žalobný nárok na náhradu škody vo výške 4.736,22 EUR, ktorému súd vyhovel čiastočne vo

výške 3.787,60 EUR. Z uvedeného je zrejmé, že v spore v prevažujúcom rozsahu bol procesne úspešný žalobca 65 %, pričom procesný úspech žalovanej bol 35 %. Úspešnejšiemu žalobcovi po odpočítaní miery jeho neúspechu vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 30 % (65 % - 35 % = 30%), ktorú náhradu súd aj žalobcovi priznal. Súd nezistil dôvody na použitie ust. § 257 CSP, ktoré umožňuje pri zistení existencie dôvodov osobitného zreteľa, aby výnimočne úspešnej strane sporu náhradu trov konania nepriznal. Žalobca sa nesprávne dovoľoval použitia tohto ustanovenie, pretože v spore bol v prevažujúcom rozsahu úspešný a nebol preto v situácii, ktorú má na mysli cit. ustanovenie. Navyše neuviedol ani žiadne mimoriadne okolnosti veci. Skutočnosť, že žalovaná, resp. intervenient na jej strane nepristúpil doposiaľ k plneniu nároku nie je mimoúradnou okolnosťou. Podľa platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).